

Zagadki różnicowania modalnego

Intuicyjnie uważamy, że zwykle przedmioty mogłyby być nieco inne, ale nie radykalnie inne niż są w rzeczywistości. Wieża Eiffla mogłaby być nieco mniejsza; Statek Tezeusza mógłby mieć nieco inne deski; „Wojna i Pokój” mogłaby być nieco krótsza. Sugeruje to, że zwykle przedmioty są tolerancyjne: mogą mieć nieco inne własności niż mają aktualnie. Równie prawdopodobna wydaje się intuicyjna teza, że istnieją granice tej tolerancji, np. Wieża Eiffla nie może być wielkości ziarenka, „Wojna i Pokój” nie może być długości jednego zdania itp. Dlatego zwykle przedmioty nie są hipertolerancyjne: nie mogą mieć absolutnie dowolnych właściwości. Jednakże, jak to często bywa w metafizyce, istnieje logicznie poprawny argument, który pokazuje (opierając się jedynie na intuicyjnych założeniach), że jeśli przedmiot jest tolerancyjny (dopuszczający niewielką zmienność), to jest również hipertolerancyjny (dopuszczający radykalną zmienność)

Wieża Eiffla ma 300 metrów wysokości. Mogłaby być nieco (powiedzmy 10%) mniejsza. Możliwe jest więc, aby miała 270 metrów wysokości. Wydaje się jednak, że gdyby tak było, Wieża Eiffla nadal byłaby tolerancyjna. W końcu bycie tolerancyjnym wydaje się być konieczną cechą zwykłych przedmiotów. Oznacza to, że gdyby Wieża Eiffla była o 10% mniejsza, możliwe byłoby, aby była jeszcze o 10% mniejsza. Jest więc możliwe, by miała 243 metry wysokości. Wydaje się, że wszystko, co jest możliwie możliwe, jest po prostu możliwe. Dlatego możliwe jest, aby wieża Eiffla miała 243 metry wysokości. Łatwo zauważyć, że seria kroków podążających za tą linią argumentacyjną doprowadziłaby nas do wniosku, że możliwe jest, aby wieża Eiffla była wielkości ziarna. Co zatem zrobić? Musimy albo odrzucić jeden z intuicyjnych kroków w argumencie, albo zaakceptować zaskakujący wniosek, że wieża Eiffla może być wielkości ziarna. Analiza zagadek takich jak ta stanowi świetny punkt wyjścia do wielu gorąco dyskutowanych tematów we współczesnej filozofii. Korzystając z pojęciowych narzędzi metafizyki i logiki, projekt ten zbada modalne ograniczenia dotyczące tego, jak różne mogą być zwykle przedmioty, poprzez analizę niestabilnych znaczeń wyrażeń używanych do stwierdzenia tego, co jest możliwe.

Znaczenie projektu

Projekt ma stanowić element w obecnym szybkim rozwoju nowego obszaru badań: metafizyki wyższego rzędu. Ponadto ma na celu udzielenie odpowiedzi na pytania, które są bardzo istotne dla wielu ważnych debat w innych dziedzinach, takich jak epistemologia i filozofia języka.

Wyniki projektu

Planowanym rezultatem projektu jest odpowiedź na pytania takie jak:

- Czy formalne narzędzia logiki wyższego rzędu są bardziej użyteczne do analizy zagadek różnicowania modalnego niż narzędzia takie jak teoria odpowiedników?
- Czy rewizja założenia, że wszystko istnieje z konieczności utrudnia rozwiązanie zagadek?
- Czy obecnie rozwijane teorie wiedzy (oparte na warunku normalności) radzą sobie z problemami sceptycznymi równie skutecznie co klasyczne teorie (oparte na warunku bezpieczeństwa)?
- Czy zmienność znaczenia terminu ‘osoba’ prowadzi do etycznej mizantropii?

Metodologia

Metodologia badawcza projektu jest metodologią typową dla metafizyki analitycznej. Jak to zwykle bywa w metafizyce, będę badał konsekwencje przyjęcia pewnych intuicyjnych zasad; jeśli zasady te prowadzą do niewiarygodnych konsekwencji, zostaną one zrewidowane. Będę również używał odpowiednich narzędzi formalnych, w tym logice modalnej wyższego rzędu, teorii odpowiedników i semantyce formalnej.